

Ingen Flere begjærede Ordet, og Forhandlingerne vare altsaa sluttede.

Da Formanden ikke fandt Afstemning over Paragrafferne fornøden, og en saadan ikke forlangtes, bleve Lovforslagets to Paragraffer (see Anhanget Sp. 491) vedtagne uden Afstemning.

Genstemmig med 77 Stemmer henvises Lovforslaget til 3die Behandling.

Ændringsforslag indkaldtes til Indlevering i Bureauet indtil næste Dags Middag.

Efter Dagsordenen gik man derpaa over til 2den Behandling af Forslag til Lov om Straf for Dyrplageri. (1ste Behandling findes i Tidenden, Sp. 793, Lovforslaget i Anhang Sp. 451, Betænkningen i Anhang B. Sp. 155).

Følgende Ændringsforslag var tillet:

Af Alberti:

Til Slutningen af § 2 føies Følgende: „For Kjøbenhavns Vedkommende tilkommer denne Bestemmelse Politidirecteuren, og har Criminal- og Polititretten derfor den samme Forpligtelse med Hensyn til ham som Underdommerne med Hensyn til Amtmændene.“

Udvalgets Forslag, saavelsom Udvalgets Mindretals Forslag (Anhang B. Sp. 160) sattes først under Forhandling.

Ordføreren (Tiemroth): Det ærede Thing vil af Betænkningen have seet, hvilke Forandringer Udvalget har troet at burde foreslaae i Redactionen af dette Lovforslag. De gaae fornemmelig ud paa at lade Ordet „Dyrplageri“, som man har troet kunde blive vildledende, gaae ud, og dernæst paa at forhøje Straffens Minimum til 10 Rd. og dens Maximum til 200 Rd. Endelig har der været en lille Meningsforskjellighed i Udvalget, idet 2 af Ud-

valgets Medlemmer have meent, at naar man foreslog saa høje Bøder, behøvede man ikke at foreslaae Straf af Fængsel eller Fængsel paa Bånd og Brød, hvorimod eet Medlem har meent, at det var bedst at bibeholde disse Straffe. For den Mening, alene at fastsætte Bøder, har kun det ligget til Grund, at man troede, disse vilde være tilstrækkelige til at afskrække fra Forbrydelsen, og da Bånd- og Brødstraffen altid ansees at have noget Bærende ved sig, troede man ikke at behøve at lade den komme til Anvendelse i nærværende Tilfælde. Forøvrigt vil jo Fængselsstraf stedse komme til at afløse Bøderne, naar de ikke kunne betales. Da Forslagene ere fuldstændig motiverede i Betænkningen, som foreligger trykt, skal jeg afvente, hvilke Indvendinger der muligvis maatte fremkomme, navnlig fra den høitærede Ministers Side, og dernæst forbeholde mig at tage Ordet.

L. C. Larsen: Jeg kan ikke lægge nogen væsentlig Vægt paa, om man bibeholder den høiere Straf eller ikke, men da den engang er foreslaaet af Regjeringen og vedtaget i Landstinget, troede jeg dog, det vilde være rigtigst at beholde den. Blandt nogle Domme, som den ærede Justitsminister har havt den Godhed at meddele mig, er der ogsaa een, hvori der er anvendt en høiere Straf end Mulct, men jeg maa tilstaae, at, efter mit Skjøn om Tilfældets Beskaffenhed, forekommer det mig virkeligt, at det var for streng en Straf. Imidlertid lader det sig dog ikke nægte, at der kan forekomme saa skadelige og grusomme Mis-handlinger af Dyr, at en Mulct vilde være en for ringe Straf, og det er derfor, jeg vedblivende maa tilraade at beholde den høiere, som maaffee aldrig vil komme til Anvendelse, men som ligesuldt bør havees for det Tilfælde, at den skulde være nødvendig. Der er ikke, som den ærede Ordfører bemærkede, noget Bærende i Bånd- og Brød-Straffen, og altsaa kan der i den Henseende ikke være Noget til Hinder for at beholde den.

Justitsministeren: Det har været mig tilfredsstillende, af Udvalgets Betænkning at see, at ogsaa det erkjender, der er Trang